

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2022:187885

Datë: 13.05.2024

Numri i dokumentit: 05677934

C.nr.3099/2022

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN, Departamenti i Përgjithshëm- Divizioni Civil, gjyqtare Diora Bajrami, me bashkëpunëtoreshen profesionale S.F. në çështjen juridike kontestimore të paditëses F.S. nga fshati Komuna e Prizrenit, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson avokat A.H. nga Prishtina, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit- Drejtoria Komunale e Arsimit (DKA), në Prizren, me objekt të kontestit kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, vlera e kontestit 1,174.74 euro, jashtë seancës gjyqësore, më datë 13.05.2024, mori këtë:

AKTGJYKIM

- I. APROVOHET pjesërisht e bazuar kërkesëpadia e paditëses F.S. nga fshati Komuna e Prizrenit, për shkak të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit,
- II. DETYROHET e paditura, Komuna e Prizrenit- Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditëses në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, ti paguaj paditëses F.S., për periudhën kohore prej datës 01.09.2019 deri më datë 30.06.2021 apo për 22 muaj (për çdo muaj shumën prej 46.96 euro, në shkallë prej 27 % të pagës bazë – 389.95 euro, në emër të diferencës të mbetur të papaguar të kualifikimit), t’ia paguajë shumën e përgjithshme prej 1033.12 euro- të gjitha këto me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, nga dita e parashtrimit të padisë me date 13.09.2022, e deri në pagesën definitive, të gjitha këto me afat prej 7 ditësh pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.
- III. REFUZOHET e pa bazuar, pjesa tjetër e kërkesëpadisë të paditëses, në shumë prej 141.62 euro, për shkak të parashkrimit të një pjesë të kërkesë për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës apo për 3 muaj dhe atë për periudhën kohore prej 01.06.2019 deri me datë 31.08.2019.
- IV. DETYROHET e paditura, që paditësve, t’ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumë prej 124.00 euro, në afat prej 7 ditësh pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

Arsyetim

Paditësja F.S. nga fshati Komuna e Prizrenit, përmes të autorizuarit të saj av. A.H. nga Prishtina, pranë kësaj gjykate me datë 13.09.2022 ka parashtruar padi, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit- Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, me objekt të kontestit kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit.

I autorizuari i paditëses në padi ka theksuar se, paditësja është mësimdhënëse pranë SHFMU "Mid'hat Frashëri" në fshatin Krajk Komuna e Prizrenit dhe është e kualifikuar si mësimdhënëse me titull Bachelor, Fakulteti i Edukimit- programi fillor. Sipas Kontratën Kolektive të Arsimit në Kosovë, pra i janë paguar vetëm pjesërisht. Po ashtu ka theksuar se bazuar në Kontratën Kolektive të Arsimit në Kosovë, të njëjtës i takon kompensimi shtesë nga paga bazë dhe atë për mësimdhënësit me shkollë normale 10 %, mësimdhënës me shkollë të lartë pedagogjike dy vjeçare 19 % e pagës bazë, mësimdhënës me diplomë fakulteti tri dhe katër vjeçar 27 % të pagës bazë, mësimdhënës me diplomë 5 vjeçar, magistraturë/ master dhe doktoraturë 35 % e pagës bazë dhe për përparimit në karrierë, caktohet lartësia e pagës dhe lëvizjes në gradim që përcillet me rritje page 10 %. Andaj, i kanë propozuar gjykatës që të aprovet në tërësi kërkesëpadija e paditëses si e bazuar. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

Me parashtrësën e datës 28.10.2022 i autorizuari i paditëses ka bërë precizimin e padisë, duke theksuar se paditësja në bazë të kontratës kolektive të punës, realizon pagë bazë në shumë prej 389.95 euro, ndërsa shtesën prej 27 % e pagës apo shumë prej 105.28 euro, e paditura ia paguan pjesërisht dhe atë vetëm shumë prej 58.32 euro, e duke i mbetur borxh shumë prej 46.96 euro, me ç'rast nga gjykata ka kërkuar që paditëses në emër të kompensimit të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit për 7 muaj të vitit 2019, 12 muaj të vitit 2020 dhe 6 muaj të vitit 2021, tja kompensoj shumë prej 1174.74 euro.

E paditura, në përgjigjen në padi e datës 29.11.2022 e ka kontestuar padinë dhe kërkesëpadinë e paditëses, duke kërkuar që gjykata të njëjtën ta refuzoj si të pabazuar. Ka theksuar se pretendimi i paditëses se i takon kompensimi për licencim është në kundërshtim me nenin 2 par. 1.1 të Kontratës Kolektive të Arsimit, sepse në atë dispozitë shkruan se përfitues të të gjitha beneficioneve që rrjedhin nga Kontrata Kolektive e Arsimit janë vetëm për anëtarët e Sindikatës së Arsimit – SBASHK-ut, ndërsa paditësja nuk ka paraqitur fakte se është anëtar i kësaj sindikate, nuk ka dëshmuar me anë të kartelës së anëtarësisë. Po ashtu ka theksuar se paditësja ka ushtruar padi në gjykatë për realizimin e të drejtave pa përfunduar procedura administrative, sepse nuk i ka vazhduar procedurat në Inspektoratin e Punës në Prizren, që do të thotë se paditësi nuk i ka shterur të gjitha mjetet juridike në procedurën administrative. Sa i përket obligimit lidhur me përmbushjen e detyrimit, e paditura në përgjigjen në padi thekson se vet Komuna e Prizrenit nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive, përkatësisht Qeveria e Republikës së Kosovës është garantues i implementimeve të KKAK-së, andaj Komuna e Prizrenit nuk ka kod buxhetor për përmbushjen e obligimeve që burojnë nga KKAK-ja. E paditura ka kontestuar kërkesëpadinë duke u bazuar në nenin 87 të Ligjit të Punës, duke deklaruar se paditësja ka humbur të drejtën për realizimin e kërkesave pasi që kërkesat nga marrëdhënia e punës në para parashkruhen brenda 3 viteve, ndërsa në rastin konkret padia është parashtruar me date 13.09.2022. Me të gjitha të cekurat si më lartë, e paditura ka kërkuar që kërkesëpadija e paditëses të refuzohet në tërësi si e pabazuar. Shpenzimet e procedurës kontestimore i ka kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 398 dhe 399 të LPK-së, gjeti se kërkesëpadija e paditësve është pjesërisht e bazuar, andaj pa shqyrtim të çështjes, e aprovoi kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Ndërmjet palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se paditësja F.S. është në marrëdhënie pune tek e paditura, si mësimdhënëse pranë SHFMU “Mid’hat Frashëri” në fshatin Krajk Komuna e Prizrenit. Mirëpo, kontestuese ishte nëse paditësja i takon e drejta e kompensimit të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, përkatësisht diferencës konkrete të papaguar, si dhe nëse kërkesa e paditësve për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit është parashkruar.

Nga kontrata e punës me numër protokollit 329/11 e datës 29.09.2011 e lidhur ndërmjet paditësjes dhe të paditurës, rezulton se paditësja F.S. ka qenë e punësuar tek e paditura si mësuese klasore, kualifikimi i paditësjes është me kualifikim universitar, respektivisht e njëjta ka të përfunduar Fakultetin e Edukimit në Prishtinë, fakt i cili vërtetohet edhe nga Diploma me numër 68, e datës 27.04.2011 e lëshuar nga Universiteti i Prishtinës, në emër të paditësjes, ku e njëjta ka marrë kualifikimin bachelor i programit fillor. Ndërsa nga lista e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, gjykata ka vërtetuar faktin se lartësia e pagës bazë e paditësjes është në shumë prej 421 euro dhe se paditësja në emër të kualifikimit Fakultet, në pagën bazë mujore i është paguar shuma prej 58.32 euro.

Provat e lartcekura, gjykata i pranoi si provë materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par. 1 të LPK-së, sipas së cilës dispozitë ligjore përcaktohet se “shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet 5 në të”. Andaj meqë këto dokumente janë të pranueshme edhe për vetë palën e paditur, pasi që të njëjtat nuk janë kontestuar, gjykata ia fali besimin e plotë.

Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Vendimit të Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33 të datës 29.08.2008. Kështu, në pikën 1. të këtij vendimi, përcaktohet që “nga 1 shtatori 2008 të gjithë mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional në shkollat e Republikës së Kosovës, do të kenë rritje të pagave të tyre në bazë të kriterëve të licencimit”. Ndërsa, në pikën 4. të vendimit në fjalë parashihet ngritja e pagës sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit, në të cilën përcaktohet se “mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional, të pajisur: 1). Me diplomë të Shkollës Normale përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 10%; 2). Me diplomë të Shkollës së Lartë Pedagogjike përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 19%; 3). Me diplomë universitare 3 dhe 4 vjet përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 27% dhe 4). Me diplomë të ciklit të dytë dhe të tretë (Magjistraturë dhe Doktoraturë) përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 35%”. Pastaj, bazuar në mendimin juridik nr. 214/2023 të datës 09.10.2023, në pikën I. të tij përcaktohet që “për kërkesat e mësimdhënësve për kompensim mbi bazën e kualifikimit (licencimit), kompensimi bëhet sipas kushteve dhe kriterëve të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008”, vendim i cili ka qenë në fuqi deri më 06.02.2023.

Në rastin konkret, gjykata gjeti se e paditura ka për detyrim, që paditësja t’ia bëjë kompensimin mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, konform detyrimeve që rrjedhin nga Vendimi i Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008, sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit të përcaktuar në këtë vendim. Më konkretisht, nga lista

e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës dhe kontratat e punës, rezulton se e paditura, në emër të kualifikimit apo licencimit në pagën bazë, ia ka paguar një pjesë të shumës në emër të kualifikimit. Sipas pikës 4 nën pikës 3 të Vendimit nr.01/33 të datës 29.08.2008, paditësja F. S. përfiton ngritje prej 27% të pagës bazë, në emër të licencimit apo kualifikimit.

Gjykata pati parasysh që nga lista e pagave paditësja realizon pagë mujore prej 421 euro mirëpo në kërkesën e paditësës është kërkuar kompensimi mbi bazën e kualifikimit në pagën bazë prej 389.95 euro në këtë drejtim gjykata në kuptim të nenit 2.1 të LPK-së, “vendos brenda kërkesave që janë parashtruar nga palët ndërgjyqëse”, andaj duke pasur parasysh kërkesën e paditësës vendosi si në pikën nën I. të dispozitivit të këtij aktgjykimi, duke e detyruar të paditurën që paditësës F.S. për çdo muaj t’ia paguaj shumën e papaguar prej 46.96 euro apo pjesën e 27% të pagë bazë prej 389.95 euro, diferencën e mbetur për 22 muaj nga data 01.09.2019 e deri më datë 30.06.2021, në shumë të përgjithshme prej 1033.12 euro, në llogaritje prej 22 muaj *46.96 euro për muaj= 1033.12 euro).

Gjykata vendosi sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke aprovuar shumën përkatëse dhe duke llogaritur kamatën ligjore, bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë më datë 13.09.2022, bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditur është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse.

Në anën tjetër, sa i përket pjesës refuzuese, gjykata e vlerësoi të bazuar pretendimin e palës së paditur lidhur me parashkrimin e kërkesës së palës paditëse. Kështu, sipas nenit 87 të LP-së shprehimisht theksohet që “të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”. Në këtë drejtim, paditësja padinë pranë kësaj gjykate e kanë parashtruar më datë 13.09.2022, ndërsa kërkesa e saj ka qenë për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit. Rrjedhimisht, duke vlerësuar afatin 3 vjeçar për parashkrimin e kërkesës në fjalë, gjykata erdhi në përfundim se paditësës iu ka parashkruar pjesa e kërkesës nga data 01.06.2019 deri më datë 31.08.2019. Andaj, mbi këtë bazë gjykata aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë e paditësës sikurse në pikën nën I. të dispozitivit të aktgjykimit, ndërsa pjesën tjetër e refuzoi të pabazuar sikurse në pikën nën II. të dispozitivit të aktgjykimit, me ç’rast paditësës iu refuzua shuma prej 141.62 euro në llogaritje prej 3 muaj *46.96 euro për muaj= 141.62 euro).

Gjykata me rastin e vendosjes jashtë seancës gjyqësore, është bazuar në nenin 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton se “kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”. Po ashtu, gjykata vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe në kuptim të nenit 399 par. 1 të LPK-së, pasi që pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditësës është e pabazuar në dispozita ligjore. Në këtë drejtim, sipas nenit 399 par. 1 të LPK-së parashihet që “kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga 7 faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do te jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”.

Lidhur me kundërshtimet tjera të palës së paditur dhënë në përgjigje në padi, gjykata vlerësoi se të njëjtat nuk janë të bazuara në dispozita ligjore dhe nuk kanë mbështetje në ndonjë bazë faktike apo juridike, përpos kundërshtimit për parashkrim të cilën gjykata e vlerësoi të bazuar dhe e sqaroi më lartë. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit meritore.

Vendimi që pala e paditur ti bartë shpenzimet e procedurës gjykata e ka mbështetur në dispozitat e nenit 449, 452 dhe 453.2 të LPK-së, sipas Tarifës së Odës së Avokatëve, lartësia e shpenzimeve i referohet përpilimit të padisë në shumë prej 104.00 euro dhe taksave gjyqësore në shumë prej 20 euro, përkatësisht shumën e përgjithshme prej 124.00 euro . Ndërsa gjykata e gjeti si të pa bazuar kërkesën prej 104 euro në emër të precizimit të padisë pasi që është obligim i palës paditëse që padia me rastin e paraqitjes të jetë në përputhje me nenin 253 të LPK-së pra kërkesa të jetë e caktuar.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në pajtim me nenin 143 lidhur me nenin 398 e 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN
Departamenti i Përgjithshëm - Divizioni Civil
C.nr.3099/2022 të datës 13.05.2024

Gjyqtare

Diora Bajrami

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve nga dita e pranimit të të njëjtit, pranë Gjykatës së Apelit në Prishtinë, nëpërmjet kësaj Gjykate Themelore.